

GOŁOCIĆ SIĘ (1) *vb impf*

inf gołocić się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozbawiać się majątku, ubożyć się: Te condescenfię zachowuią Praktykowie in vsu, łtrzegąc tego, áby mąż nie był ták mulierofus, żeby miłuiąc żonę śwą, miał lie do łczętu łam gołocić. SarnStat 1270.

Formacje współrdzenne cf GOLIC SIĘ.

ZZa